

2015

Β'
Ομάδα

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ

JOSTEIN GAARDER

«Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...». Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...

ΣΧΟΛΗ Ι.Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Ο συγγραφέας περνάει βαρυσήμαντα μηνύματα. Καταρχάς, με την καταφατική επιλογή του νεαρού παιδιού να ζήσει και να έρθει στη ζωή με όλα τα αρνητικά της, αποτελεί έναν ύμνο προς αυτή. Αναλυτικότερα, πρέπει να την σεβόμαστε και να την εκτιμάμε, γιατί όπως αναφέρει και ο συγγραφέας είμαστε ένας νικητήριος λαχνός, ένας λαχνός που κληρώθηκε και επιλέχθηκε για να υπηρετήσει ένα σκοπό. Μπορεί να είναι σύντομη και ο θάνατος είναι αναπόφευκτος, όμως η δυνατότητα της ζωής προσφέρει μοναδικές απολαύσεις που καλύτερα κάποιος να τις ζήσει έστω και λίγο παρά καθόλου. Αυτή η κατάφαση της ζωής, είναι κάτι που με συγκίνησε γιατί δεν το είχα σκεφτεί μέχρι τώρα και μου πρόσφερε μια καινούργια και διαφορετική οπτική για την καθημερινότητα, δίνοντάς μου το ερέθισμα να δω τη ζωή με άλλο μάτι. Ακόμη, πρέπει να τονίσουμε ότι η εξιστόρηση της ιστορίας με τα πορτοκάλια δεν είναι απλά μια συγκινητική περιπέτεια αλλά θέλει να δείξει στον γιο του ότι, αν είχε αλλάξει έστω και μια απειροελάχιστη λεπτομέρεια σε αυτήν την περιπέτεια, ο Γκέοργκ θα μπορούσε να μην είχε γεννηθεί ή θα μπορούσε να είχε γεννηθεί ένα άλλο παιδί στην θέση του.

Τα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν μπορώ να τα περιγράψω μόνο με μια λέξη: ανάμεικτα. Τρομερό δέος για το πώς τελικά έφτασε στο σημείο να γεννηθεί ο Γκέοργκ, θαυμασμό για την επιμονή και την πιστή αγάπη που ένιωθε ο Φαν Γιόχαν για την Βερόνικα. Ακόμη, με εντυπωσίασε η αδυναμία του Γιόχαν να υπακούσει στις εντολές και στους κανόνες που είχαν τεθεί και επέλεξε να πάει να τη συναντήσει στην Σεβίλλη, καθώς η έλξη που ένιωθε για αυτήν ήταν ακατανίκητη. Τέλος, να αναφέρω και το αρνητικό στοιχείο του βιβλίου, κατά την άποψή μου, δηλαδή το γεγονός ότι με κούρασε ουκ ολίγες φορές το γεγονός ότι, στα πρώτα στάδια της γνωριμίας του Φαν Γιόχαν με το κορίτσι με τα πορτοκάλια, ερμήνευε σχολαστικά και εξονυχιστικά την οποιαδήποτε κίνηση και λέξη της κοπέλας, την εμφάνισή της ακόμα και την χάρτινη σακούλα που μετέφερε τα πορτοκάλια της, με αποτέλεσμα να μειώνει την αγωνία που είχε προκαλέσει η ιστορία.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλο. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Αυτός που με συγκίνησε ιδιαίτερα ήταν ο πατέρας και ο τρόπος με τον οποίο έζησε τις τελευταίες του μέρες. Συγκεκριμένα, η απόφαση του να αφήσει ένα γράμμα ως «κληρονομιά» στον γιο του και να του μιλήσει για όσα ένιωθε και δεν μπορούσε να καταλάβει αυτός λόγω της ηλικίας του. Το απόσπασμα που το βρήκα συγκινητικό ήταν αυτό από τα τελευταία λόγια του γράμματος όταν και αναφερόταν στη μοναδική ανάμνηση που θυμόταν ο Γκέοργκ. Αναλυτικότερα, λίγες μέρες πριν την εισαγωγή του στο νοσοκομείο, κατά τη διάρκεια της νύχτας ο Γκέοργκ ξύπνησε και ο πατέρας που αγρυπνούσε κάνοντας τις τελευταίες του σκέψεις, τον πήρε στη βεράντα και παρατηρούσαν μαζί τα άστρα, αρχίζοντας με απλοϊκή έκφραση αλλά στη συνέχεια επεκτάθηκε και σε θεωρίες αρκετά εξεζητημένες που ο Γκέοργκ αδυνατούσε να καταλάβει προφανώς λόγω του μικρού της ηλικίας του. Όμως ο Γκέοργκ δεν τον διέκοπτε αλλά τον παρακολουθούσε με ένα βλέμμα κατανόησης προσφέροντας στους αναγνώστες μια αρκετά τρυφερή στιγμή. Έτσι, εξηγείται και το έμφυτο ενδιαφέρον του Γκέοργκ για τα άστρα και την αδιαφορία του για τις πιο συνηθισμένες ασχολίες των συνομηλίκων, όπως το αγγλικό ποδόσφαιρο κ.α. και η εκτενής αναφορά του πατέρα του για το τηλεσκόπιο Χαμπλ.

Νίκος Περρέας, Γ1 Γυμνασίου